

מסורת הש"ס

ופרכין וחני תנא מנה בן ארבעים.
 ופרס דקאמר רבי דוקא בכל אחת
 לאחרי כל שזן ויפרס רצ למילתיה
 ופרס: חמס חדשה. של עור שלא ג
 אע"פ שמקבלת רמונים. שאין כדק
 כמוזיל רמון: טעורה. שלח נגמרה
 מלאכתה: ספרה. ונגמרה מלאכתה
 וחל עליה שם כלי ואח"כ נקרעה
 כמוזיל רמון טעורה אבל מקבלת
 רמונים עומאה דלא פקע שם כלי
 מינה עד שמינקב כמוזיל רמון
 כשיעור כל כלי צעלי בתים שיעורן
 רמונים: כפקיעות של פסי. שיעור
 קריעות כלי לטער כמוזיל פקיעות
 של שמי שזה הוא שמשיטה של חמס

(א) וציל והתחיל
 (ב) ומוספת ד"מ דכלס
 (ג) פ"ו ה"ב והבילו ה"ר
 (ד) פ"ו דלס מ"צ
 (ה) וציל
 (ו) וקול. ונגמרה ו"ו ור"ה
 (ז) וציל ר"ב פ"י ה"ב
 (ח) וציל המקדש חמס ששמיט
 (ט) הרמנים דבר ו"ו א
 (י) וציל
 (יא) שם. תמיד ו"ו
 (יב) פחה פ"י פ"ה א
 (יג) וציל
 (יד) וציל קלב. ב"ק קטב
 (טו) וציל פ"ו מ"א
 (טז) ומעורר מכלתא חזיס
 (יז) פריסתא ו"ו א
 (יח) וציל הדבור
 (יט) וציל וציל
 (כ) וציל וציל
 (כא) וציל וציל
 (כב) וציל וציל
 (כג) וציל וציל
 (כד) וציל וציל
 (כה) וציל וציל
 (כו) וציל וציל
 (כז) וציל וציל
 (כח) וציל וציל
 (כט) וציל וציל
 (ל) וציל וציל

תורה אור השלם

1. כִּי בּוֹ בָּחַר
מִכָּל שְׁבִטֶיךָ
לְעֹמֵד לְשִׁרְתּוֹ בָּשָׂם
הוּא וּבָנָיו כָּל הַיָּמִים:
דְּבָרֵי יְהוָה
2. וְשָׁמַת אֹתוֹ עַל פֶּתִיל
וְתָכַלְתָּ וְהָיָה עַל הַמְצֹנֶפֶת
אֵל מֹל פְּנֵי הַמְצֹנֶפֶת
וְהָיָה: שְׁמוֹת כַּח לֹ
3. וּבִקְצֹרְכֶם אֶת קְצִיר
אֲרָצְכֶם לֹא תִקְצֹר פֶּתַח
וְשֹׁדֶר לְקָצֵר וּלְקָצֵר אֶת
וְיִקְרָא יֵט ט
תִּלְשָׁת: וְיִקְרָא יֵט ט

גליון הש"ס

דש"י ד"ה והוא שהתחיל
זכו' ואין פאת זרעים
פומרתן. עי' צפר"ח צמים
חיים צרמז"ס פ"ג הל' יח
מהל' מתנות עניים:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה תפסת וכו' ואני משיבך או אינו:

שיטה מקובצת

נ"ב עי' פ"ג דפאה וע"ש
בהר"ש ז"ל:

ופרס'ינן וסני **תנא מנה בן ארבעים**. והא מנה ופרס דרב הוא מנה ופרס דקאמר רבי דוסא ככל אחת מנה ופרס ופליגי רבנן עליה דאמרי כל שהן ופירש רב למילתייהו דכל שהן היינו בין כולן מנה ופרס: **המס הדסה**. של עור שלא גמר תפירתה ושייר בה סדק:

בששים וחתי תנא מנה בן ארבעים סלעים
אין ⁶ והתנן ⁷ חמת חדשה אע"פ שמקבלת
רמונים טהורה תפרה ונקרעה שיעורה
במוציא רמונים רבי אליעזר בן יעקב אומר
כפקעיות של שתי אחת מארבע במנה בן
ארבעים סלעים; וכמה נותן לו כו': תנא
לא שילבנו ויתנו לו אלא שילבנו כהן
ויעמוד על חמש סלעים; כדי לעשות בגד
קטן; מנהני מילי ⁸ אמר ר' יהושע בן לוי
אמר קרא ¹ לעמוד לשרת דבר שהוא ראוי
לשירות מאי ניהו אבנט אימא מעיל
² תפשת מרובה לא תפשת תפשת מועט
תפשת ואימא כיפה של צמר דתניא ³ כיפה
של צמר היתה מונחת בראש כהן גדול
ועליה ציץ נתון לקיים מה שנאמר ⁴ ושמת
אותו על פתיל תכלת אמר קרא הוא ובניו
דבר השווה לאהרן ולבניו אבנט נמי לא
הבי גרסינן הניחא שוי הניחא למאן דאמר
למאן דאמר לא ⁵ אבנטו של כ"ג לא
זהו אבנטו של כהן הדיוט שפיר אלא למאן
צפ"ק דיומא (דף יב.) :

דאמר "זהו אכנתו של כהן הדיוט מאיכא למימר שם אכנת בעולם: לא הספיק ליתנו וכו': איתמר גזו ומכר ראשונה רב חסדא אמר חייב ר' נתן בר הושעיא אמר פטור רב חסדא אמר חייב דהא גזו ר' נתן בר הושעיא אמר פטור בעידנא דקא מלא שיעורא בעינן צאנך וליכא תנן הלוקח גז צאנו של עובד כוכבים פטור מראשית הגז הא צאנו לגזוז חייב אמאי כל חד וחד בתר גזיה נפקא לה מרשותיה תרגמא רב חסדא אליבא דר' נתן בר הושעיא כגון שהקנו לו כל שלשים יום: הלוקח גז צאנו של חבירו כו': מאן תנא דהיכא דאיכא שיורא גבי מוכר בתר מוכר אזלינן א"ר חסדא רבי יהודה היא דתנן ^ט המוכר קלחי אילן בתוך שדהו נותן פאה לכל אחד ואחד אמר רבי יהודה אימתי יבזמן שלא שייר בעל השדה אבל שייר בעל השדה נותן פאה על הכל אמר ליה רבא והאמר הוא דאמר והוא שהתחיל בעל השדה לקצור וכי תימא הכא נמי והוא שהתחיל לגזוז בשלמא התם ^{יב} בקצרכם את קציר ארצכם כתיב מעידנא דאתחיל לקצור מיחייב בכולה שדה אלא הכא מעידנא דאתחיל למיגז לא מיחייב בכולה עדריה אלא אמר רבא האי תנא הוא ^{יג} דתנן אמר לו מכור לי בני מעיה של פרה זו והיה בהן מתנות נותנן לכהן ואין מנכה לו מן הדמים לקח ממנו במשקל נותנן לכהן ומנכה לו מן הדמים אלמא

הנה כתיב: **שפיר**. משכחת
ול שאר ימות השנה: **אלא**
דיס כשר הוא בהדיוט כל

ראשית הגז פרק אחד עשר חולין קלח.

[illegible]

משום הוּא וְצִוּוּ הֵכִי קִמְחֵךְ דְּרִישׁ
הַרְאוּיִן לֹאֲצַנֵּט שְׁהִי אֲצַנֵּט נוֹהֵג
צוּ וְצִנְיָו: ^(ז) מִכֵּר לוֹ שְׁחֹפּוֹת כו'.
הֵא אֲרוּקִימֵנֵאֵל עֵלֵה טוֹבֵה קִמ' לֹאֲדַע' ^(ח)
שְׁשִׁיר לַעֲזֹמֹן מוֹ הַטּוֹב יִקְנֶה מִן
הַלּוֹקֵה מִמֶּיִן הַרְעוֹת אֶחָד מִשְׁמֵשׁ
וְיִמֵּן לוֹ: גּוֹ וּמִכֵּר רֵאשׁוֹנֵה. רֵאשׁוֹנֵה
הִיֵּה מוֹכֵר לֵאחֶר גִּזְמָה מִיֵּד קוֹדֵם
שְׁלִירֵךְ חֲמֵשׁ גִּזְיִן: חִיִּב. צִרְאֵשִׁית
הֵזוּ דְּגוֹ לֹאֲכֵן אֲמַר רַחֲמֵנֵאִי וְהֵא אִיכָּה
דְּבִשְׁעָה גִזְה כָּל אֶחָד הִימָה שְׁלוֹ:
צִעִידֵנָה יִדֵּה מְלִי שִׁיעוּרָא. דְּחֲמֵשׁ
לֹאֲל שְׁעֵל יִדֵּה גִזְמָה חֲמִשְׁמִישִׁית הֵא
מִתְחִיב צִרְבִּיעָה רֵאשְׁשׁוֹת וְהוּא
שַׁעֲתָא לֹא הוּוּ מֵאֲלָן שְׁלוֹ: טָנ
^(ט) הַלּוֹקֵה לֹאֲנוּ שֶׁל עוֹבֵד כּוֹכְבִּים.

אפילו עד שלא נגזזה וגזזה פטור
הלווקא דלאו ז' אלו הוא: הא ז' אלו
לגזוז. שמכר לו כ' גוף האלו קנה
לו הרקיע עד שגזוז. חייב להצטרך
קרינא דיה: כל הדא ודא דבזכר
גיוה נפק מרשוסה. וקתני חייב
אלמא דבזכר שעת גזיה דכל דא
אזלינן: כל שנשים יוס. לאו דוקא
אלא שיהו כל הגופים קנוין לו עד
משלום כל הגופים: דבר מוכר אזלינן.
למיצב אכולהו. קלחי אילן. אילנות
עמון לקח עם פירותיו. להכי נקט
לשון קלחי שאין שדה זו שדה אילן אלא
שדה לבן וגדלו בה שנים או שלשה
אילנות ומכרן: נוסף. לוקח פאה
מכל אילן ואילן כדמבי (דברים מד)
לא תפאר אחריו ואין אחד מהם
פוער את חבריו הואיל ואין השדה שלו
שאל השדה שדה של היה נותן מאחד
ש כולן: אימא בזמן שלא שייך בעל
השדה. שום אילן בשדה לעצמו: אבל
שייך. אחד לעצמו רמיא כולה חיובו
עליה ונותן פאה בקרקע צורעים
לעניים ופוער את כל האילנות. אלמא
היכא דליכא שירות כולה חיובא רמיא
עליה דאי לאו עליה רמיא היכי פטר
בפאה דדייה אילנות של אחרים
והוא הסתחיל בעל הבית לקצור.
הזרעים קודם מכירת האילנות
דמהיכא שעתא מייחב בפאה ופאה
דייה דהיכא שעתא חיוב למפטור
כולה שדה ומיחב כי לא שייך מידי
אסתכל מדין פירות אילנות * ואין
פאה זרעים פוטרין ובי שייך דאחתי
שייך בפירות אילנות לא נפק מחיובא
קמא והוא ליה כדמעיקרא:
ובקרינא. משמע מתחלת קצירה:
לא מייחב ככוליה עדריה. דלא כמבי
בגזמא אלא לו * ז' ז' נאכס לאחר שנקרא
גז' ז' אן: אלא אחר רבא. טעמא דמתני'
משום דלין אחר רשאי להפקיע
ממנו מיד מזהו ולמכור וזו כדי שיהא
גז' ז' אן של אחד ואין של אחד לפוטרו דלא
קרינא דיה גז' ז' אן אלא כי קא מוזין
אלמא

מה קמובין מתנות דכּהן הניבן כי שׂיר יידי חיבה נחמיר מדלנה פריש מוכר ללוקה חוץ ממטעותיו של כהן ודאי הכל מכר לו ושׂיר אכלו את מתן הכהן ואמר לוקה למוכר מתנה דכּהן גבן היא ודי

עין משפט
נר מצוה

א [מ"י פ"ח מהל' כלי
המקדש הל' ב]:

ב [מיי' פ"י מהל' זכורים
הל' טו טוש"ע י"ד סי'
שלג סעיף יז]:

מתנות עניים הל' יח:

לעזי רש"י

למושי"ל [לימוישי"ל].
פקעת (של חוט).
פלטריי [פילטריי].
כובע לְבָד.

[illegible]